

Розділ 1. ТРИ КРОКИ ДО ОСОБИСТОЇ ФІНАНСОВОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Той, хто шукає мільйони, вельми рідко їх знаходить, та зате той, хто їх не шукає – не знаходить ніколи!

О. де Бальзак

Нажити багато грошей – хоробрість; зберегти їх – мудрість, а вміло витратити – мистецтво.

Б. Авербах

Перше моє запитання до того, хто хоче сформувати новий відповідальний фінансовий спосіб мислення багатії людини зазвичай звучить так:

НАВІЩО ВАМ ГРОШІ?

Дивно, але більшість людей не мають чіткої відповіді на це просте запитання:

- Щоб оплачувати комунальні послуги, – доводилось мені чути;
- Всім людям потрібні гроші, – так ухиляються від відповіді;
- Хочу реалізувати свою мрію, – непогано, якщо ця мрія є;
- Щоби купити собі все, що я хочу, – узагальнюємо безглузде;

– Треба ж за щось жити, – придумують «на льоту».

Але для чого вам гроші? Саме вам, а не всім людям чи суспільству. Причому саме гроші, а не кошти чи якісь абстрактні фінансові ресурси. У відповіді на це запитання прихований весь глибокий зміст наших стосунків з грошима, бо якщо потребуватимемо грошей на комунальні послуги і харчі, то матимемо саме для цього, а якщо для навчання, то матимемо на навчання, а якщо на мрію, то матимемо на мрію, а на все решта отримаємо по залишковому принципу. Людина спершу знаходить всередині себе відповідь на запитання «ДЛЯ ЧОГО?», а відповідь на питання «ЯК?» отримує бонусом. **І як би це дивно не звучало, але людина спочатку дозволяє собі щось, а вже потім це отримує!** Всі без винятку наші досягнення спершу пройшли крізь жорстку канцелярію вироблення внутрішнього дозволу, з прискіпливим перевірянням всіх необхідних «заяв», «пояснень», «рекомендацій» і «дозволів». Інколи така внутрішня бюрократична тяганина триває роками, щоправда при нагальній потребі людина отримує те, чого щиро прагне, надзвичайно швидко. Неможливо підкупити вашого «внутрішнього бюрократа» доброю шоколадкою чи неширою обіцянкою, а керівника, який би примусив його затвердити те чи інше рішення теж не існує. Це непідкупний страж вашого справжнього майбутнього. Повірте, важко доводиться тому, хто щось отримав без внутрішнього дозволу. Йдеться не лише про гроші чи стосунки: в нашому житті залишається лише те, до чого ми готові.

Щоб це не виглядало надто заплутано наведу приклад: людина збирала на старенькі жигулі, але їй випадково «перепав» новенький мерседес. Отримавши його без «дозволу», людина може потрапити в аварію і на рештки того, що зможе наскладати, купити собі старенькі жигулі. Так зберігається рівновага у всесвіті та дотримуються всі закони. Не лякайтесь страшних слів «аварія», «залишки»,

те, що зможе наскладати», бо це лише слова й не більше. Але поміркуйте над тим, що чоловікові, який одружився бездоганною дружиною, не будучи до неї готовим, через кілька років залишиться сварлива фурія чи зла бестія, тобто така, до якої він готовий (звичайно якщо він за той час не «домовиться» з собою). Людина, яка отримує дім, але ще не готова до нього, платить своїм спокоєм, а той, хто незаслужено отримав доступ до найкращих наїдків і напоїв втрачає апетит. У новопризначеного на посаду перспективного керівника виникають проблеми з підлеглими (настільки, наскільки він ще «не дозволив» собі цієї посади), які він вирішує, коли починає собі дозволяти бути цим керівником. Все прагне до наповненості, святе місце порожнім не буває і природа не терпить пустоти, навіть вакууму, кажуть, не існує.

КОМІРНИК

Уявімо собі, що в кожного з нас удома є невелика чарівна кімнатка в якій є все і матеріальне, і духовне. Там складено все, чого може прагнути людина: вперемішку з автомобілями та яхтами лежать порозуміння з близькими і впевненість у завтрашньому дні, а будинки та заводи стоять поруч із вірою і десятком ще не написаних нами книг, а ось – омріяний принтер, на якому лежить щастя і вдалині з нового комоду виглядає радість. Там є все, про що насправді може тільки мріяти людина, все те, що вона досягне й чого не досягне. Всі скарги світу в одному місці – нашій маленькій таємній кімнатці! Однак при вході до цієї кімнати стоїть Комірник, який видає щось за умови, що ми можемо пояснити, навіщо це нам. Для нього все це (предмети, речі, вміння, знання, майно, взаємини) не має жодної цінності. Комірник просто намагається

– Треба ж за щось жити, – придумують «на льоту».

Але для чого вам гроші? Саме вам, а не всім людям чи суспільству. Причому саме гроші, а не кошти чи якісь абстрактні фінансові ресурси. У відповіді на це запитання прихований весь глибокий зміст наших стосунків з грошима, бо якщо потребуватимемо грошей на комунальні послуги і харчі, то матимемо саме для цього, а якщо для навчання, то матимемо на навчання, а якщо на мрію, то матимемо на мрію, а на все решта отримаємо по залишковому принципу. Людина спершу знаходить всередині себе відповідь на запитання «ДЛЯ ЧОГО?», а відповідь на питання «ЯК?» отримує бонусом. **І як би це дивно не звучало, але людина спочатку дозволяє собі щось, а вже потім це отримує!** Всі без винятку наші досягнення спершу пройшли крізь жорстку канцелярію вироблення внутрішнього дозволу, з прискіпливим перевірянням всіх необхідних «заяв», «пояснень», «рекомендацій» і «дозволів». Інколи така внутрішня бюрократична тяганина триває роками, щоправда при нагальній потребі людина отримує те, чого щиро прагне, надзвичайно швидко. Неможливо підкупити вашого «внутрішнього бюрократа» доброю шоколадкою чи нещирою обіцянкою, а керівника, який би примусив його затвердити те чи інше рішення теж не існує. Це непідкупний страж вашого справжнього майбутнього. Повірте, важко доводиться тому, хто щось отримав без внутрішнього дозволу. Йдеться не лише про гроші чи стосунки: в нашому житті залишається лише те, до чого ми готові.

Щоб це не виглядало надто заплутано наведу приклад: людина збирала на старенькі жигулі, але їй випадково «перепав» новенький мерседес. Отримавши його без «дозволу», людина може потрапити в аварію і на рештки того, що зможе наскладати, купить собі старенькі жигулі. Так зберігається рівновага у всесвіті та дотримуються всі закони. Не лякайтесь страшних слів «аварія», «залишки»,